

25 de novembre de 2019

MANIFEST

Expressem el nostre més enèrgic **rebuig** a les **violències masclistes** exercides pels homes cap a nenes i nens i dones. El feminicidi és la punta de l'iceberg: des de 2010 ja són 1.076 dones assassinades i 84 menors de 16 anys (51 noies i 33 nois).

Avui volem compartir la indignació per la manca d'accions efectives de les institucions públiques en general. Una situació que s'agreuja pel tractament irresponsable, inadequat i victimista d'aquests temes en els mitjans de comunicació.

Les **violacions, les agressions sexuals, els assassinats**, sigui en grup o individualment, siguin a casa, al carrer, a l'escola, a la feina, a les institucions religioses, socials i polítiques, no són fets aïllats. Aquestes violències responen a un mandat patriarcal basat en relacions de poder. Les arrels de la violència masclista cal buscar-les i analitzar-les des de la perspectiva de l'apropiació de les dones per part dels homes, com a conquesta, com a poder i com a dominació.

El homes que cometen violacions, agredeixen i assassinen, ho fan independentment de quina és la seva relació amb les dones, de quin és el seu origen, procedència, edat, classe social, etc. En canvi, el rebuig social i mediàtic que generen les seves violències sí que té en compte tots aquests factors. A la nostra societat, els homes blancs, europeus, amb poder polític, militar o religiós gaudeixen de l'àmplia impunitat que els dona la seva posició davant la societat.

Les violències masclistes afecten les dones en funció de múltiples factors que tenen a veure amb l'edat, l'expressió de gènere, el racisme, l'estatus migratori, diversitat funcional física, psíquica o sensorial, etc. Si neguem aquesta diversitat, fem invisibles les necessitats que les dones tenen davant les violències, tant pel que fa a les mesures que permeten prevenir-les com pel que fa a les respostes que s'hi donen.

Les respostes i mesures que demanem són aquestes:

Exigim la derogació de la llei d'estrangeria de manera que totes les dones migrades tinguin garantits els seus drets, la seguretat jurídica i la protecció quan denunciïn violències masclistes.

Exigim que en l'educació es posi l'accent en la prevenció, que canviï el model de masculinitat imperant, que inclogui, sense estereotips, les diversitats sexuals i les diferents identitats i expressions de gènere. Cal formar els nens i les nenes contra les masculinitats violentes, possessives i dominants.

Exigim al mitjans de comunicació que deixin d'estigmatitzar determinats agressors i dones agredides pel seu origen o procedència mentre miren cap una altra banda quan es tracta d'institucions de poder.

Denunciem les decisions judicials que victimitzen la dona encara més i neguen sistemàticament la gravetat de les violències masclistes contra les dones, les lesbianes i les trans.

Ens manifestem a favor de l'autodefensa feminista per contrarestar el missatge de la por que ens volen inocular en els nostres cossos, perquè ens voldrien, una altra vegada, submises i tancades en l'àmbit privat.

Hem decidit que mai més no ens sentirem culpables ni avergonyides per la violència rebuda. Som moltes les que denunciem i lluitem per canviar aquest ordre patriarcal.

Ens mantindrem sempre juntes amb les amigues, germanes, mares, filles, amants i veïnes, amb les companyes de classe, de feina, amb les companyes de vagó al tren, amb el col·lectiu de dones del poble o del barri.

Davant les violències masclistes, autodefensa feminista!

Mataró, 24 de novembre de 2019